

Sygn. akt XII Ga 628/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XII Gospodarczy – Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący- Sędzia: SO Janusz Beim

Protokolant: st. protokolant sądowy Rafał Czopek

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2014 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. S. i R. S.

przeciwko Ł. M.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowie

z dnia 5 września 2013 r. sygn. akt V GCupr 245/13

oddala apelację.

XII Ga 628/13

UZASADNIENIE

Powodowie – A. S. i R. S. wnieśli o zasądzenie od pozwanego Ł. M. kwoty 8.750 zł wraz z należnymi odsetkami i kosztami procesu. Uzasadniając swoje żądanie powodowie wskazali na fakt zawarcia z pozwanym umowy franchisingowej w dniu 31 maja 2011 r. Powodowie podnieśli, że wywiązali się z obowiązków wynikających z umowy, natomiast pozwany nie uregulował wystawionych przez nich faktur za wykonaną usługę i z tytułu stałej, miesięcznej opłaty franchisingowej.

W dniu 12 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Tarnowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym uwzględniono żądanie powodów w całości.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany przyznał fakt zawarcia umowy, ale zarzucił, że powodowie domagają się zapłaty za usługę, której nie wykonali.

Wyrokiem z dnia 5 września 2013 r. Sąd Rejonowy w Tarnowie uwzględnił żądanie powodów w całości i zasądził na ich rzecz należne koszty procesu. W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia sąd I instancji stwierdził m.in. że bezspornym był fakt zawarcia przez strony umowy franchisingu, a z treści tej umowy wynika, że pozwany zobowiązany był do zapłaty tzw. stałej miesięcznej opłaty, której dochodzą powodowie. W ocenie sądu powodowie wywiązali się z obowiązków wynikających z umowy.

Pozwany zaskarżył apelacją wyrok w całości. Uzasadniając swoje stanowisko pozwany zarzucił, że w związku z realizacją umowy nie osiągnął żadnego przychodu, a jedynie straty. Pozwany zarzucił, że wbrew ustaleniom sadu I

instancji, nie otrzymał od powodów takiej pomocy, jaka w jego ocenie wynikała z treści umowy. W ocenie pozwanego powodowie wystawili faktury niezgodnie z umową, bowiem pozwany nie osiągnął żadnego przychodu, a jedynie taka sytuacja uprawniałaby powodów do wystawiania faktur.

Powodowie w odpowiedzi na apelację wnieśli o jej oddalenie.

Sprawa była prowadzona w postępowaniu uproszczonym, zatem zgodnie z treścią art. 505¹³ § 2 kpc, jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zwracać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa.

Po rozpoznaniu apelacji Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja jest nieuzasadniona.

Pozwany w swojej apelacji (jakkolwiek nie wyartykułował tego w sposób wyraźny) zarzucił rozstrzygnięciu sądu I instancji błędne ustalenia faktyczne i wadliwą ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Zgodnie z treścią art. 505⁹ § 1¹ kpc, apelację w sprawach uproszczonych można oprzeć na zarzutach;

- naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie
- naruszenie przepisów postępowania, jeżeli mogło to mieć wpływ na wynik sprawy.

Takich zarzutów w apelacji pozwany nie formułuje. Abstrahując jednak od powyższej konstatacji należy stwierdzić, że również zarzuty błędnych ustaleń, czy też wadliwej oceny materiału dowodowego są chybione. Podkreślenia wymaga, że pozwany musi być postrzegany jako profesjonalny uczestnik obrotu gospodarczego. Pozwany zawierając umowę z powodami w dniu 31 maja 2011 roku znał jej treść i na nią się godził.

Wbrew stanowisku pozwanego treść tej umowy (a w szczególności § 5) jest jasna i nie wymagała prowadzenia postępowania dowodowego w celu ujawnienia woli stron. Zresztą Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko sądu I instancji w tym przedmiocie wyrażone w pisemnym uzasadnieniu wyroku. To pozwany, wbrew literalnemu brzmieniu zawartej z powodami umowy, usiłuje nadać jej inny sens. Utrwalone są zarówno w doktrynie jak i judykaturze poglądy, zgodnie z którymi, jeżeli oświadczenia woli ujęte zostały w formie pisemnej, to sens tych oświadczeń ustala się przyjmując za podstawę wykładni przede wszystkim tekst dokumentu (por. Komentarz do Kodeksu Cywilnego. Księga pierwsza. Cz. Ogólna, Lexis Nexis, Wyd. Prawnicze Wydanie 5 s. 267, por. wyrok Sądu Najwyższego z 28 lutego 1996 r., I CRN 191/95, wyrok Sądu Najwyższego z 9 lutego 2000 r., I PKN 474/99).

Nie ma również racji pozwany zarzucając, iż powodowie nie wywiązali się z obowiązków wynikających z umowy. Trafne są przy tym ustalenia dokonane w tym przedmiocie przez sąd I instancji (w tym również okoliczności bezsporne), a ustalenia te Sąd Okręgowy uznaje za własne. Znamienne jest również i to, że pozwany sam w apelacji stwierdza, że nie zwracał się o pomoc do powodów, a zarazem deprecjonuje doświadczenie zawodowe powodów i wartość merytoryczną udostępnianych materiałów i informacji.

Reasumując, zarzuty zgłaszane w apelacji są chybione i apelacja musiała zostać oddalona.

Dlatego też orzeczono jak w wyroku (art. 385 kpc).

Ref. I inst. SSR A. Płaczek